SVEDALA KOMMUN

Bygg och miljö informerar om bassängbad

I miljöbalken och dess förordningar står det att kommunen ska ägna särskild uppmärksamhet åt badanläggningar. Folkhälsomyndigheten, FHM, har tagit fram allmänna råd och vägledning om bassängbad. Den information och de råd som vi lämnar är ur ”Vägledning om bassängbad”, publicerad 5 februati 2021. Vägledningen kan laddas ner från Folkhälsomyndigheten: https://www.folkhalsomyndigheten.se/publicerat-material/publikationsarkiv/v/vagledning-om-bassangbad/.

Bassängbad

Bassängbad är bassänger, pooler och tunnor som är avsedda för bad. Dessa kan vara en del av badanläggningar såsom simhallar, spaanläggningar och äventyrsbad eller vara fristående och förekomma både inomhus och utomhus. De ska vara för allmänheten eller på annat sätt användas av många människor. Hit räknas, förutom ovan nämnda, även bassänger på skolor, hotell, större bostadsrättsföreningar och inom hälso- och sjukvård om de används för till exempel babysim.

Anmälan

Bassängbad som är till för allmänheten eller som annars används av många människor måste anmälas före start. Anmälan ska göras till bygg- och miljönämnden senast 6 veckor före start. Syftet med anmälan är att nämnden ska få möjlighet att i förväg bedöma verksamheten i miljö- och hälsoskyddssynpunkt. Dessutom är det lättare för dig att få vägledning och om problem upptäcks kan de hejdas före starten.

En anmälningsblankett för bassängbad finns att hämta på kommunens hemsida. Du kan också kontakta Bygg och miljö för mer information eller för att få en blankett skickad till dig.

OBS! Om ett bassängbad påbörjas före en anmälan lämnats in kan du komma att få betala en miljösanktionsavgift.

Egenkontroll

Alla som bedriver en verksamhet ska enligt miljöbalken visa hänsyn till miljön och människors hälsa. Det innebär bland annat att man ska ha tillräcklig kunskap om sin verksamhet för att kunna utföra de skyddsåtgärder och försiktighetsmått som krävs för att skydda hälsan och miljön.

Enligt miljöbalken ska du som bedriver en verksamhet planera och kontrollera denna. Du ska genom egna undersökningar eller på annat sätt hålla dig underrättad om vilken påverkan verksamheten har på miljön och hur du kan förebygga olägenheter för människors hälsa. Kravet på egenkontroll, eller egentillsyn, gäller även förebyggande det vill säga redan när det finns risk för olägenhet.

Genom en bra egenkontroll kan man förhindra att människor utsätts för smitta, får allergiska reaktioner eller drabbas av andra olägenheter samt att miljön skyddas. En bra egenkontroll ger goda förutsättningar för att upptäcka brister och fel i verksamheten innan de orsakar besvär, hälsopåverkan eller miljöproblem. Sådana brister kan till exempel vara en dålig inomhusmiljö i form av fuktskador och mögel, dålig luftkvalitet, otillräcklig städning, buller etcetera. Störst hälsorisk vid ett bad är brister i badvattenkvaliteten (kemiska och bakteriella) på grund av bristande hygien och vattenrening. Extra viktigt är att ha väl fungerande rutiner för bad där temperaturen är hög eller där äldre, sjuka och små barn vistas, såsom rehabiliteringsbad och babysim. Äldre personer, sjuka och små barn är mer mottagliga för infektioner.

En komplex verksamhet med en stor risk för människors hälsa och miljön ska ha en mer omfattande egenkontroll än om den är enkel eller innebär en liten risk för hälsa och miljön. För anmälningspliktiga verksamheter gäller mer preciserade krav på egenkontrollen. (I slutet av den här texten finns exempel på vad egenkontrollen kan innehålla.) Det innebär i korthet att du som bedriver verksamheten bland annat ska:

- ha en skriftlig fördelning över vem som ansvarar för vad,
- ha skriftliga rutiner för att hålla utrustning med mera för drift och kontroll i gott skick,
- regelbundet göra undersökningar och riskbedömningar utifrån miljö- och hälsosynpunkt,
- ha en förteckning över de kemiska produkter som hanteras inom verksamheten,
- ha rutiner för att delge tillsynsmyndigheten resultaten av badvattenprovtagningen och
- ha rutiner för att omgående underrätta tillsynsmyndigheten vid driftsstörning eller liknande som kan leda till olägenheter för människors hälsa eller miljön.

Allmänna råd

Folkhälsomyndigheten har tagit fram allmänna råd om bassängbad (HSLF-FS 2021:11). I dessa finns rekommendationer kring rening och desinfektion av bassängvatten, hygien, städning, egenkontroll, övervakning och provtagning. I de allmänna råden finns riktvärden och bedömning för kontroll av vattenkvaliteten. Dessa är anpassade för bassängbad som har ett reningssystem med recirkulerande vatten och ett desinfektionssystem med klor. För bassängbad utan vattenreningssystem gäller de allmänna råden i tillämpliga delar.

Hälsorisker

Bassängbad är en miljö som är speciellt utsatt för spridning av smitta och uppkomst av föroreningar som kan utgöra hälsorisker. Den varma och fuktiga miljön gör att mikroorganismer kan växa till och gynnar bildande av kemiska föroreningar. De mikroorganismer som kan växa till i badvattnet kommer från de badande och från omgivningen i övrigt. Föroreningar i badvatten kommer också i stor utsträckning från de badande själva. Smuts på badkläder och på huden, hudceller, hår, hudfett, svett och kosmetika är några exempel. Det är oftast inte de ursprungliga föroreningarna som medför problem. De utgör istället en grund för växt av mikroorganismer eller för kemiska reaktioner. Värme, vatten, smuts och användande av kemikalier är faktorer som gör att kemiska reaktioner lätt sätts igång och bildar nya föroreningar som kan påverka hälsan negativt.

Hälsorisker i kontakt med badvattnet beror bland annat på att mikroorganismer kan komma in i sår, ögon och öron eller genom att man råkar svälja vattnet. Vissa mikroorganismer sprids via inandningsluften eller från de badandes hud via andra ytor. Även kemiska föroreningar kan tas upp i kroppen via badvattnet. Hälsorisker finns också till följd av att föroreningar frigörs i inomhusluften. Kemiska föroreningar kan orsaka en dålig inomhusluft som kan ge upphov till exempelvis andningsproblem, illamående och huvudvärk. Det kan bero på att ventilationsanläggningen inte klarar av att föra bort de luftföroreningar som bildas.

Miljöpåverkan

En del av de kemikalier som används till bassängbad kan om de släpps ut i miljön orsaka en negativ påverkan. Därför är det viktigt att hantera och förvara kemikalier på så sätt att risk för utsläpp förebyggs. När desinfektionsmedel används till bassängbad innehåller de ofta halogener av vilka den vanligaste är klor (Cl). När desinfektionsmedlet reagerar med smuts och andra föroreningar kan bland annat klorerade föroreningar bildas, som kan vara negativa för miljön. Slam från reningsfiltren kan innehålla höga halter av klorerade föroreningar. Det är inte lämpligt att släppa ut vatten med klorerade föroreningar direkt ut i hav, sjöar och vattendrag. Om man ändå överväger att göra det krävs att man klargör hur förorenat vattnet är och av vad samt hur känslig recipienten är. I de fall som avloppet ska släppas ut i det kommunala avloppsnätet är det vattenverket som avgör om det är acceptabelt.

Personlig hygien

Det kan inte nog understrykas att grunden för att förebygga hälsoproblem är att se till att ha en hög allmänhygienisk standard. Den största delen föroreningar i badvattnet kommer från de badande själva. Det är därför viktigt att det finns tillräckliga duschar i förhållande till antalet badande och att det finns tvål och schampo i närheten till duscharna. Om det inte är möjligt bör det erbjudas på annat vis, exempelvis vid entrén. På eller vid toaletter ska det finnas tillgång till flytande tvål och engångshanddukar.

För att badgästerna ska kunna ta del av de hygienregler som gäller i anläggningen bör väl synliga informationsskyltar sättas upp. Beskrivande bilder kan vara lättare att förstå för till exempel barn och personer med lässvårigheter. Personalen ska också vara utbildad i hygienreglerna så att de kan ge muntlig information till de badande om hur de ska göra för att få bada. Information bör innehålla att de behöver duscha och tvätta sig med tvål och schampo utan badkläder före bad samt att inte bada vid magsjuka eller diarré. Information bör också ges om att små barn behöver bada med badblöja eller motsvarande. Det kan vara bra ifall det finns möjlighet att köpa dessa på anläggningen.

God hygien hos de badande medför att mängden desinfektionsmedel kan minskas och då minskar risken för att skadliga desinfektionbiprodukter. Det är bra ur ett miljöperspektiv och för personalens arbetsmiljö.

Duschvatten

För att undvika att legionellabakterier växer till i duschvatten är det viktigt med rätt temperaturer i vattensystemen. Temperaturen på varmvattnet ska vara mer än 50°C vid varje tappställe. För att minska risken för skållning får temperaturen på tappvarmvattnet vara högst 60 °C i tappstället. Varmvattentemperaturen får inte överstiga 38°C vid tappstället i duschar för personer som inte kan ställa in temperaturen själva.

Genom att ta fram en rutin för att ha kontroll på varmvattentemperaturen kan risk för legionellasmitta förebyggas. Att se över och åtgärda blindledningar och stillastående vatten i vattensystemet kan också leda till mindre risk för att legionellabakterier växer till. Rutin för genomspolning av duschar som inte använts på en tid rekommenderas så att man blir av med stående vatten.

Städning/renhållning

Städningens omfattning ska anpassas efter anläggningens utformning och belastning. Ytor där människor rör sig dagligen bör rengöras minst en gång per dag. För att säkerställa att en god hygien upprättshålls ska städrutiner och städscheman tas fram. I städschemat ska det stå vem som ansvarar för städningen, vilken omfattning städningen ska ha och med vilket intervall städningen ska genomföras. Av städrutinerna ska det framgå hur olika utrymmen, bassänger och anordningar ska städas. Rengöring av detaljer så som handtag, lysknappar, kranar, leksaker, ventilationsdon och golvbrunnar är viktigt att komma ihåg. Ihåliga leksaker där vatten kan samlas kan vara grogrund för bakterietillväxt.

Val av städutrustning och rengöringsmedel beror på behov och anläggningens förutsättningar. Tänk på att städmetoderna inte ska påverka badvattnets kvalitet negativt. Undvik att rutinmässigt använda medel som är starkt basiska eller sura eller som innehåller organiska lösningsmedel, eftersom de sliter mer på material och innebär en ökad arbetsmiljörisk. Det är också viktigt att ha rätt dosering. Tänk även på att högtryckstvätt kan slita på underlag och i det långa loppet försvåra städningen.

Finns det ett reningssystem med till exempel klor som desinfektionsmedel måste man tänka på att välja rengöringsmedel som inte orsakar oönskade kemiska reaktioner. Medel som innehåller kolföreningar kan orsaka att trihalometaner bildas. Medel med kväveföreningar, som ammoniak, kan bilda kloraminer när det kommer i kontakt med badvattnet. Vissa rengöringsmedel kan, om

de kommer ner i bassängvattnet, även försämra effekten hos reningsfilter och orsaka höga halter av bundet aktivt klor.

Städutrymmen ska vara väl ventilerade med frånluftsventilation så att inte smutsig luft sprids i lokalen. Det ska finnas tillräckligt med upphängningsanordningar och hyllor för städutrustning.

Utformning av lokaler och underhåll

Utformningen av bassängbadet ska underlätta för städning och underhåll. Vid val av byggnads- och inredningsmaterial ska man välja material som avger så lite kemiska ämnen som möjligt. Material i golv, väggar och inredning ska väljas för ändamålet och så att det går lätt att hålla rent och underhålla. Tänk på att undvika trä i badanläggningen och försök få ett bra flöde i lokalerna och undvik svårstädade hörn och trappor.

Att avgränsa mer smutsiga zoner (till exempel entréer) från övriga är att rekommendera till exempel genom att ha en tydlig gräns för var skor ska tas av.

Lokalunderhåll är en förutsättning för att städbarheten ska kunna hållas på en hög nivå. Det är viktigt att ytor och inredning är helt och lättstädad. Trasiga ytor kan utgöra en grogrund för mikroorganismer som mögel. Rutiner för att planera och kontrollera behov av underhållsarbete behöver tas fram. Det måste tydligt framgå vem det är som ansvarar för skötsel och underhåll av de olika delarna i anläggningen.

Inomhusluftens kvalitet

Inomhusluft av dålig kvalitet i en badanläggning kan orsaka besvär som andningsproblem, illamående och huvudvärk. Dimensionering, kontroll och regelbunden skötsel av ventilationssystemet är en grundförutsättning för att kunna ta hand om de föroreningar som bildas i inomhusluften. På många badanläggningar använder man sig av en stor mängd återluft för att spara energi. En risk med en hög andel återluft är att luftföroreningarna hela tiden ökar inne i anläggningen, eftersom de inte tas bort från luften, samtidigt som nya föroreningar bildas. För att undvika problem med luftföroreningar är det viktigt balansera återluften i tillräcklig grad med frisk uteluft. När klor används som desinfektionsmedel finns risk att trikloraminer och trihalometaner bildas. Därför är det viktigt att frisk luft tillförs under hela dygnet, även under natten.

Trikloraminer bör provtas vid risk för eller indikation på förhöjda trikloraminhalter. Trikloramin bör även provtas i nyöppnade anläggningar, och efter ombyggnationer eller andra större förändringar i verksamheten som kan påverka luftkvaliteten.

Hög luftfuktighet kan leda till problem för människors hälsa. Det ökar risken för kondens. Både kondens och hög relativ luftfuktighet i sig kan innebära att bakterier och mögelsvampar kan växa på ytor. Det kan i sin tur påverka luftkvaliteten. Ventilationsanläggningar kan vara speciellt utsatta för kondens och mikrobiologisk växt. Det är ytterligare faktorer som gör det viktigt med kontroll och regelbunden skötsel av ventilationssystemet och att en god renhållning av hela anläggningen/bassängbadet upprätthålls.

Vid förändringar i verksamheten är det mycket viktigt att dimensioneringen av ventilationen anpassas efter den nya belastningen. Ett exempel är att utöka badanläggningen med en äventyrsdel eller en bubbelpool vilket medför en ökad mängd luftföroreningar.

Reningssystem

När vattnet återcirkuleras i en bassäng måste det renas i ett reningssystem. Systemet ska vara dimensionerat för de föroreningar som tillförs vattnet från såväl de badande som omgivningen. Bassängvattnet bör kontinuerligt renas och desinficeras med en verksam halt av desinfektionsmedel i hela bassängen.

En förutsättning för att vattenkvaliteten ska vara bra i en bassäng är att ytvattnet avlägsnas snabbt, eftersom föroreningar ofta är mest koncentrerade i det ytliga vattnet. Det får inte heller

finns zoner där förorenat vatten blir stående, eftersom det kan uppstå höga halter av mikroorganismer eller kemiska föroreningar där. Därför är det viktigt att kontrollera hur vattnet fördelar sig i bassängen, från tilldon till utdon eller avtappnings-/skvalpgrännor.

Det finns olika typer av reningssystem och filter som kan användas. En vanlig teknik är att badvattnet drivs med cirkulationspump/-ar genom ett cirkulationssystem med utjämningstank och filtersystem. Genom att blanda i flockningsmedel före filtret kan reningen förbättras. Föroreningar som inte går att avlägsna med enbart filtrering kan oxideras bort till exempel med ozon eller UV-ljus, spädas ut med extra spädvatten eller adsorberas i aktivt kol (kolfilter). Till reningssystemet finns i regel utrustning för desinficering och pH-justering samt värmeväxlare för uppvärmning av vattnet innan det går ut i bassängen.

För att få en godtagbar badvattenkvalitet krävs att badbelastningen inte är för stor. Vid beräkning av det maximala antalet badande en anläggning kan klara måste hänsyn tas till det filtersystem och den rening som är installerad samt den dimensionerade cirkulationstiden. Beroende på bassängtyp måste också totala omsättningen av bassängvatten genom filtren uppgå till ett visst antal gånger per dygn.

Det finns olika beräkningsmodeller för att bestämma den totala kapaciteten för bassängbad med reningssystem. Ett sådant underlag är avgörande för hur verksamheten ska drivas. Många gånger finns det en angiven badbelastningsfaktor för bassängen som inte ska överskridas.

För att reningssystemet ska fungera som avsett gäller det att ha rutiner för skötsel och kontroll av alla ingående delar. Det behöver vara redogjort för när och hur olika delar ska rengöras. Att anlita en sakkunnig för genomgång reningssystemet borde vara ett återkommande del i egenkontrollen.

Spädvatten

För att hålla nere halten av föroreningar i badvattnet kan det vara nödvändigt att tillsätta nytt rent vatten, spädvatten. Det är särskilt viktigt om reningssystemet inte fungerar tillfredsställande eller när kemiska föroreningar inte kan avlägsnas av reningsfiltret. Vad som avgör mängden spädvatten variera från anläggning till anläggning beroende på bland annat filterutrustningen.

Desinfektionsmedel

Det finns flera olika medel och metoder som kan användas för desinfektion. Klor har blivit det helt dominerande desinfektionsmedlet i större bassänger. Det är viktigt att en effektiv halt av aktivt desinfektionsmedel finns i bassängens alla delar även vid utloppet och före filtren. Därför måste beräkningar av dosering av desinfektionsmedel för olika badbelastningar tas fram, så att vattenkvaliteten kan hållas inom acceptabla nivåer. Mer information om desinfektionsmedel finns i FHM Vägledning om bassängbad.

Olycksrisker

Det finns alltid risker som måste beaktas vid användande av kemikalier. I anläggningar med klor som desinfektionsmedel används vanligen olika salter, så som natriumhypoklorit. Ett undantag är när klorgas framställs i badanläggningen och leds direkt ner i vattnet. När hypoklorit tillsätts bassängvattnet ökar pH och det parerar man med att tillsätta en syra. Om hypoklorit direkt blandas med en syra bildas klorgas. Klorgas är giftig och ger kraftiga andningsbesvär. Flera misstag har gjorts som lett till att syra och hypoklorit har kommit i kontakt med varandra. Därför måste man iaktta största noggrannhet när det gäller hur hypoklorit och syra lagras och används.

Kontroll av badvattenkvalitén

Det är alltid viktigt att följa upp desinfektionseffekten med mätningar. Provtagning och andra kontroller ska rutinmässigt göras med jämna intervall. Lämpliga intervall för olika provtagningar ska övervägas utifrån belastning, mängden spädvatten och de tekniska systemens effektivitet.

Det är också viktigt att bestämma var proverna ska tas, så att de ger en korrekt bild av vattenkvaliteten. Proverna tas därför lämpligen på de platser som bedöms ha sämst

vattenkvalitet. Proverna ska tas när antalet badande är som störst, för att man ska kunna se om renings- och desinfektionssystemet har tillräcklig kapacitet. Det är viktigt att provtagningen görs på ett sätt som minimerar risken för att proverna blir förorenade och därmed visar felaktiga värden.

För anläggningar med klor som desinfektionsmedel ska riktvärdena i Folkhälsomyndighetens allmänna råd (HSLF-FS 2021:11) utgöra utgångspunkten för vad som är en godtagbar vattenkvalitet. För andra desinfektionsmedel finns det inte motsvarande minimihalter i de allmänna råden. Lämplig minimihalt är då den rekommenderade halt som tillverkaren anger.

Kemiska produkter

Kemikalier ska förvaras på sådant sätt att spill eller läckage inte kan nå avlopp och så att förorening av mark, ytvatten, grundvatten eller byggnad inte kan ske. Kemikalier som kan reagera med varandra ska förvaras separat. Förvaringen ska också ske så att obehöriga inte kan komma åt dem. De kemikalier som har ett mindre farligt alternativ ur hälso- eller miljösynpunkt ska bytas ut enligt 2 kap 4 § miljöbalken, produktvalsprincipen.

Det ska finnas en kemikalieförteckning över samtliga kemikalier som används inom bassängbadet och som kan innebära risker ur hälso- och miljösynpunkt. Även säkerhetsdatablad ska finnas för dessa kemikalier.

Avfallshantering

Soputrymmen för hushållssopor och sorterat avfall ska vara dimensionerade för den sopmängd som verksamheten medför. Vid frågor om avfallsabonnemang kontakta Sysav.

Olika typer av farligt avfall ska sorteras ut och hanteras separat samt förvaras så att inga miljöskadliga ämnen läcker ut. Exempel på farligt avfall är lysrör, elektronik (till exempel dator, mobiltelefon, limpistol och kaffekokare), tomma sprayflaskor, överbliven färg eller lösningsmedel, och batterier samt miljö- och hälsofarliga kemikalierester. För farligt avfall finns skyldigheter att bland annat:

- Journalföra årlig mängd farligt avfall.
- Rapportera det farliga avfallet hos Naturvårdsverket.
- Anlita en avfallsentreprenör som har rätt tillstånd eller själv anmäla transport av farligt avfall till länsstyrelsen.
- Kontrollera att avfallsmottagaren har tillstånd att ta emot det avfall som lämnas.

Tillsynsmyndighetens uppgift

Bygg- och miljönämnden är tillsynsmyndighet enligt miljöbalken. Bygg och miljö utför det operativa arbetet för nämnden. Vår verksamhet handlar bland annat om att utöva tillsyn inom kommunen över miljö- och hälsoskyddet. Vi arbetar också med att ge vägledning och information till verksamhetsutövare och allmänheten.

Tillsynen består främst i att skaffa en god kontroll genom dialog med verksamhetsutövaren. Vi godkänner inga verksamheter utan ser arbetet som en fortlöpande process. Det kan liknas med verksamhetsutövarens egen kontroll för att uppnå önskade resultat och för att uppfylla krav i lagstiftningen.

Tillsynsmyndigheten ska ägna särskild uppmärksamhet åt bland annat badanläggningar som är upplåtna för allmänheten eller som annars utnyttjas av många människor.

Avgifter

En tillsynsmyndighet tar ut avgift för handläggning av anmälan och för tillsyn enligt miljöbalken. Tillsynsavgiften bygger på den taxa som beslutats av kommunfullmäktige.

Egenkontroll

Hur gör man?
Börja med en kartläggning. Vad i verksamheten kan påverka miljö eller hälsa negativt, det vill säga vilka risker finns det? Vilka krav gäller för verksamheten? Bestäm därefter vilka åtgärder, undersökningar och rutiner som behövs för att minska risken för skada:

1. Då verksamheten bedrivs på normalt sätt.
2. I samband med särskilda händelser till exempel olyckor.

Vilka riskerna är beror helt på typen av verksamhet som bedrivs. Det kan till exempel vara risk för utsläpp till miljön eller hälsorisker. Vid bassängbad kan risk för utsläpp till miljön vara eventuella utsläpp av rengöringskemikalier. Hälsorisker kan till exempel vara hög bakteriehalt i badvattnet eller brister i rengöring av hygienutrymmen. Otydlig ansvarsfördelning och dålig organisation kan i sig utgöra en risk, exempelvis om en arbetsuppgift "faller mellan två stolar".

Följande områden ska särskilt beaktas:

 Det organisatoriska ansvaret. Ansvaret ska vara dokumenterat och fastställt. Arbetsuppgifterna ska vara fördelade så långt ut i organisationen som det är lämpligt för att få ett väl fungerande förebyggande eller kontrollerande arbete när det gäller miljö- och hälsokraven.

 Beskrivning av verksamheten. Vad ingår i verksamheten? Uppgifter bassäng/-er: volym, temperatur, kapacitet/antal badande, reningsanläggning med mera. Beskriv även om allmänheten erbjuds till exempel solarium, akupunktur eller liknande vid anläggningen. Även dessa områden ska då ingå i egenkontrollen.

 Rutiner för kontroll. Det ska finnas dokumenterade rutiner för kontroll av att utrustning med mera för drift och kontroll hålls i gott skick. Exempel på områden där rutiner ska tas fram,

- kontroll av vattenkvaliteten,
- att ta hand om föroreningar i vattnet,
- kontroll och skötsel av reningssystemet,
- journalföring över kontroll av badvatten, reningssystemet etcetera,
- temperaturkontroll (av badvatten och varmvatten i duschar),
- kontroll av inredning och utrustning, underhåll och reparationer,
- ventilationskontroll,
- städning, smittskydd och hygien samt klagomålshantering,
- hantering av avfall och kemikalier,
- krishanteringsplan (exempel om klorgas utsläpp) och
- journalföring för åtgärdade brister.

 Det ska finnas en förteckning över de kemiska produkter som hanteras inom verksamheten. Förteckningen ska vara uppdaterad under det senaste året och innehålla namn på produkt, mängder och användningsområde samt information om produkternas miljö- och hälsoskadlighet.

 Tillsynsmyndigheten ska underrättas vid driftsstörningar som kan leda till olägenheter för människors hälsa eller miljön till exempel höga bakteriehalter i bassäng- eller duschvatten, kemikalieutsläpp, onormalt buller, brand etcetera.

Vill du veta mer?

Miljöbalken (SFS 1998:808) är den grundläggande författningen inom miljöområdet. Den inkluderar bland annat de allmänna hänsynsreglerna (2 kap.) och bestämmelser om tillsyn (26 kap. 3 §) egenkontroll (26 kap. 19 §). Miljöbalken och övrig lagstiftning hittar ni till exempel på https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/

Förordningen om verksamhetsutövares egenkontroll (SFS 1998:901). Gäller för alla tillstånds- eller anmälningspliktiga verksamheter enligt 9 eller 11-14 kapitlet i miljöbalken.

Förordningen om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd (SFS 1998:899) Denna förordning gäller miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd enligt 9 kap. miljöbalken. Enligt 38 § är det förbjudet att utan anmälan driva bassängbad som är upplåtna åt allmänheten eller som annars används av många människor.

Förordning om miljösanktionsavgifter (2012:259). 3 kap. 3 § gällande straffavgift om verksamheten påbörjas innan anmälan lämnats in.

Folkhälsomyndighetens allmänna råd om:
– Bassängbad (HSLF-FS 2021:11)
– Ventilation (FoHMFS 2014:18)
– Fukt och mikroorganismer (FoHMFS 2014:14)
– Buller inomhus (FoHMFS 2014:13)
– Temperatur inomhus (FoHMFS 2014:17)
De allmänna råden och tillhörande handböcker finns på Folkhälsomyndighetens hemsida, www.folkhalsomyndigheten.se

Avfallsförordningen (SFS 2020:614)
Innehåller bestämmelser om hantering av avfall, inklusive farligt avfall.

Kemikalieinspektionens föreskrifter
Kemiska produkter och biotekniska organismer (KIFS 2017:7) – innehåller bland annat bestämmelser om förvaring av kemikalier.